

Adi Smolar, Mojbog...

Adi Smolar
Miscellaneous
Mojbog...

Saj razumem, da ljudje so agresivni,
prenapeti, ivni, majo slabe dni.
Za malenkosti vzkipijo,
podivjajo, ponorijo,
lotijo se blinjih kar s pestmi.
Premnoga stanovanja polna proenj so,
krianja, vsepovsod se najde kdo,
ki udarja, brca, tole, do krvi.
Tako je pa med ljudmi.

Vendar, mojbog, ne pretepajte otrok.
Mojbog, ne pretepajte otrok,
prosim ne, ne otrok.

Saj razumem, vsi si spolnosti elijo,
to naravno je in nekaj lepega.
A kaj, ko mnogi poteijo
svojo slo si kar s prisilo,
v soloveku vidijo le kup mesa.
Navzven so vsi prijazni,
v svojih duah pa kot blazni
si izmiljajo nato pa uresniijo perverzности.
Tako je pa med ljudmi.

Vendar, mojbog, ne zlorablajte otrok.
Mojbog, ne zlorablajte otrok,
prosim ne, ne otrok.

Saj razumem, ko nekje zane se vojna,
nima kaj, je treba ubijati al umreti.
Za domovino, za vladarja,
vero, narod al kup dnarja
eni branijo, kar drugi hojo vzeti.
In prine se bojevanje,
spremeni se v splono klanje.
Vsepovprek morijo, tud nedolne,
vsepovprek, brez milosti.
Tako je pa med ljudmi.

Vendar, mojbog, ne ubijajte otrok.
Mojbog, ne ubijajte otrok,
prosim ne, ne otrok.

Vedno bolj se svet mi gnusi,
da sem lovek me je sram.
Vidim bedo, vidim boleino,
lakoto, trpljenje vidim,
pomagati pa ne znam.
potem pa brenkam na to svojo kitaro,
z njo vsaj malo rad olajal bi gorje,
z njo pozivam vas ljudje.

Ljudje, mojbog, usmilite se otrok.
Ljudje, mojbog, usmilite se otrok,
prosim vas, vsaj otrok.

Ljudje, mojbog, usmilite se otrok.
Mojbog, usmilite se otrok,
prosim vas, vseh otrok.